

janskog korala, glagoljaštva i pasionske baštine, napose takozvane žudije. Jedno, drugo i treće se danas otkriva i postaje predmetom znanstvenog studiranja i proučavanja. Glagoljaštvo kao poseban glazbeno-liturgijski fenomen u Hrvatskoj, koji se razvijao od Istre, kvarnerskih otoka do Dalmacije, dalmatinskih otoka i Like, našao je svoje mjesto i u susjednoj Sloveniji, i to napose u okolini Kopra (Zanigrad, Dvori, Gažon), a o tome svjedoče isklesani ili naslikani zapisi iz 15. st.

To nisu jedina mjesta u Sloveniji gdje se pojavila glagoljaška kultura. U istarskom mjesto Krkavče u 17. stoljeću pisale su se matične knjige na pismu glagoljica, a i biskup Tomaž Hren bio je povezan s

glagoljašima. Autor pokazuje kako su se kulture na ovim prostorima prožimale i obogaćivale, a gregorijanski koral bio je zajednička glazbena nit i poveznica kršćana na europskim prostorima, izvor inspiracije i novih kreacija, kao i neka vrsta liturgijsko-glazbene pedagogije.

Cijeli zbornik je vrlo ukusno uređen i dizajniran, s prilogima tematskih slika i notnih fragmenata koji na trenutke prekidaju tekstualne sadržaje i tako mu daju jednu živahnost i privlačnost.

Želimo zborniku i njegovim urednicima i suradnicima dug vijek postojanja i neka postane snažan medij u otkrivanju i promicanju kršćanskih kulturnih vrijednosti na europskom prostoru i šire.

mr. art. Miroslav Martinjak

NOVE DUHOVNE POPIJEVKE I NEKE PRIGODNE

Niko Luburić: *Nove duhovne popijevke i neke prigodne (harmonizacije)*, Hrvatsko društvo crkvenih glazbenika i Hrvatsko kulturno društvo »Napredak«, Zagreb – Sarajevo, 2014.

Regens chori mostarske katedrale i profesor crkvene glazbe na Teološko-katehetskom institutu u Mostaru Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu Niko Luburić u novoj zbirci donosi harmonizacije novih duhovnih popijevaka, kao i nekih prigodnih. Svojim radom tako nastavlja nastojanje koje je započeo već Mato Leščan u *Hrvatskom katoličkom molitveniku* i pjesmarici *Slavimo Boga*. Uredništvo te pjesmarice je naime u tu liturgijsku pjesmaricu još 1982. god. uvrstilo tzv. duhovne šansone – pjesme koje su posebno rado pjevali mladi ne samo na svojim molitvenim susretima, nego i na misama.

